

فصل ششم

هدف‌های رفتاری: از فراگیر انتظار می‌رود که در پایان این فصل بتواند:

۱- شورای عالی حفاظت فنی را شرح دهد.

۲- مسئولیت کارفرمایان در اجرای مقررات حفاظت فنی و بهداشت کار را بیان کند.

۳- بازررسی کار را شرح دهد.

۴- مهم‌ترین وظایف و اختیارات بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه‌ای را بیان کند.

۵- بهداشت حرفه‌ای را شرح دهد.

حفظ فنی و بهداشت کار

الف - کلیات: افزایش آمار حوادث ناشی از کار و از دست رفتن و معلول شدن شمار قابل توجهی از کارگران و سرپرستان خانواده‌ها از سویی و آثار ناهنجار اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی آن برای کشورها و فزونی مستمر بار مالی حمایت‌های تأمین اجتماعی از سویی دیگر، مشکلات بزرگی برای همه کشورها پدید آورده است. برای مقابله با این دشواری‌ها، اقدامات گوناگونی به عمل آمده که یکی از مهم‌ترین آن اقدامات پیش‌بینی اصول و معیارهای ویژه‌ای در قوانین کار همه کشورها است. با برتری اصل تقدّم پیشگیری بر درمان، در حادث ناشی از کار نقش ارزنده، رعایت استانداردها و معیارهای حفاظتی و بهداشتی نمایان‌تر می‌شود. می‌توان گفت بخش قابل توجهی از مقاوله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های مصوب سازمان بین‌المللی کار به امر مهم حفاظت و بهداشت کار اختصاص داده شده است.

ب - شورای عالی حفاظت فنی: این شورا مسئول تهیه و تنظیم موازین و آیین‌نامه‌های حفاظت فنی و بهداشت کار است. ترکیب اعضای شورا گویای این است که، شورا واحدی تخصصی و فنی است. اعضای شورا از بین آگاهان و متخصصین و مسئولان و دست‌اندرکاران فعالیت‌های تولیدی و صنعتی و علمی انتخاب می‌شوند. اعضای آن بدین قرارند:

۱- وزیر کار و امور اجتماعی یا معاون او که رئیس شورا خواهد بود.

- ۲- معاون وزارت صنایع
 - ۳- معاون وزارت کشاورزی
 - ۴- معاون وزارت نفت
 - ۵- معاون وزارت معادن و فلزات
 - ۶- معاون وزارت جهادسازندگی
 - ۷- رئیس سازمان محیط‌زیست
 - ۸- دو نفر از استادان با تجربه دانشگاه در رشته‌های فنی
 - ۹- دو نفر از مدیران صنایع
 - ۱۰- دو نفر از نمایندگان کارگران
 - ۱۱- مدیرکل بازرگانی کار و وزارت کار و امور اجتماعی که دبیر شورا خواهد بود.
آینه‌نامه داخلی شورا با پیشنهاد شورای عالی حفاظت فنی به تصویب وزیر کار خواهد رسید.
شورا می‌تواند در صورت ضرورت، کمیته تخصصی تشکیل دهد تا موضوع از نظر کارشناسی با دقت
پیشتری بررسی شود.
- پ - مسئولیت کارفرمایان در چگونگی اجرای مقررات حفاظت فنی و بهداشت کار:**
- ۱- احداث کارگاه جدید و توسعه آن‌ها: براساس ماده ۸۷ اشخاص حقیقی یا حقوقی که
بخواهند کارگاه جدیدی ایجاد کنند و یا کارگاه‌های موجود را توسعه دهند، مکلفند بدواناً برنامه کار و
نقشه‌های ساختمانی و طرح‌های موردنظر را از لحاظ پیش‌بینی در امر حفاظت فنی و بهداشت کار
برای اظهارنظر و تأیید به وزارت کار ارسال کنند. اشخاصی که به ساخت یا ورود و عرضه ماشین‌ها
می‌پردازند نیز مکلف به رعایت موارد اینمی و حفاظتی مناسب هستند.
 - ۲- آزمایش دستگاه‌ها و ابزار و لوازم کار: برابر ماده ۸۹ قانون کار «کارفرمایان مکلفند پیش
از بهره‌برداری از ماشین‌ها، دستگاه‌ها، ابزار و لوازمی که آزمایش آن‌ها مطابق آینه‌نامه‌های مصوب
شورای عالی حفاظت فنی ضروری شناخته شده است، آزمایش‌های لازم را توسط آزمایشگاه‌ها و
مراکز مورد تأیید شورای عالی حفاظت فنی انجام داده و مدارک مربوطه را حفظ و یک نسخه از آن
را جهت اطلاع وزارت کار ارسال دارند.
 - در ماده ۹۰ نیز وظایف مشابهی برای اشخاصی که می‌خواهند لوازم حفاظت فنی و بهداشتی
وارد یا تولید کنند، در نظر گرفته شده است.
 - ۳- تأمین وسائل حفاظتی و بهداشتی برای کارگران توسط کارفرما و نظارت بر استفاده از
آن‌ها: در ماده ۹۱ برای کارفرمایان و مسئولان کلیه واحدها تکلیف دیگری مقرر شده است. آن‌ها

وظیفه دارند برابر ضوابط سورای عالی حفاظت فنی برای تأمین سلامت و حفاظت کارگران در محیط کار، وسایل و امکانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار دهند. افزون بر این کارفرمایان مکلف شده‌اند طرز استفاده از وسایل یاد شده و نیز کاربرد آن‌ها را به کارگران بیاموزند و بر اجرای این کار نظارت کنند. قانونگذار بر این امر اکتفا نکرده و مقرر داشته است که کارگران ملزم هستند از وسایل حفاظتی و بهداشتی مورد استفاده به خوبی نگهداری کرده و دستورالعمل‌های کارگاه را دقیقاً رعایت کنند.

۴- تشکیل پرونده پزشکی: در کلیه واحدهای مشمول قانون کار که کارگران آن‌ها به اقتضای کارشناس در معرض خطر بیماری‌های ناشی از کار قرار دارند، کارفرما مکلف است برای همه افراد پرونده پزشکی تشکیل دهد و دست کم هر سال یکبار کارگران به ترتیب مذکور در قانون معاینه و آزمایش شده و نتیجه در پرونده آن‌ها نگهداری شود (ماده ۹۳ قانون کار).

۵- صدور قرار تعطیل تمام یا قسمتی از کارگاه: هرگاه در جریان بازرسی به تشخیص بازرس کار یا کارشناس بهداشت حرفه‌ای احتمال وقوع حادثه یا بروز خطر در کارگاه داده شود، بازرس کار یا کارشناس بهداشت حرفه‌ای مکلف است مراتب را فوراً و کتاباً به کارفرما و نیز رئیس مستقیم خود اطلاع دهد. وزارت کار و وزارت بهداشت بر حسب مورد گزارش بازرسان کار و کارشناس بهداشت حرفه‌ای از دادسرای عمومی محل تقاضا خواهند کرد فوراً قرار تعطیل و لاک و مهر تمام یا قسمتی از کارگاه را صادر نماید. دادستان بلافضله نسبت به صدور قرار اقدام و این قرار پس از ابلاغ قابل اجرا است. مراجع صلاحیتدار تنها در صورتی دستور رفع تعطیل را صادر خواهند کرد که نواقص و معایب موجود رفع شده و بازرس کار یا کارشناس بهداشت حرفه‌ای و یا کارشناس ذی‌ربط دادگستری مراتب را تأیید کنند.

نکته مهم در این گونه موارد این است که کارفرما مکلف است در ایامی که به علل یاد شده کار تعطیل می‌شود مزد کارگران کارگاه خود را پردازد (تبصره ۲ ماده ۱۰۵ قانون کار). برابر تبصره ۳ ماده ۱۰۵ افرادی که از قرار صادره درباره تعطیل کارگاه زیان دیده‌اند و به گزارش بازرس کار و یا کارشناس بهداشت حرفه‌ای و قرار تعطیل کارگاه اعتراض دارند، می‌توانند از مراجع یاد شده در بالا به دادگاه صالح شکایت کنند. دادگاه مکلف است به فوریت و خارج از نوبت به موضوع رسیدگی نماید. رأی دادگاه در این زمینه قطعی و لازم الاجرا است.

۶- مسئول اجرای مقررات حفاظت فنی و بهداشت کار: مسئولیت اجرای مقررات و ضوابط حفاظت فنی و بهداشت کار بر عهده کارفرما است. هرگاه بر اثر عدم رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما یا دیگر مسئولین واحد، حادثه‌ای رخ دهد، شخص کارفرما یا مسئول مذکور از نظر کیفری و

حقوقی برابر این قانون مسئول است. هرگاه کارفرما برابر مقررات به وظیفه خود عمل کند و وسائل و امکانات لازم را در اختیار کارگر قرار دهد و کارگر با وجود آموزش‌های لازم و تذکرات قبلی از وسائل حفاظتی استفاده نکند، کارفرما مسئولیتی نخواهد داشت.

۷- در مواردی که یک یا چند نفر از کارگران کارگاه و قوع حادثه یا بیماری ناشی از کار را در کارگاه خود پیش‌بینی کنند، می‌توانند مراتب را به کمیته حفاظت فنی کارگاه یا مسئول کمیته مذکور اطلاع دهند. مسئول کمیته وظیفه دارد آن را در دفتر ثبت حوادث کارگاه ثبت کند (ماده ۹۴).

کارفرما یا مسئولان واحدها برابر تبصره ۱ ماده ۹۵ وظیفه دارند که کلیه حوادث ناشی از کار را در دفتر ویژه‌ای که فرم آن از سوی وزارت کار اعلام می‌شود، ثبت کرده و مراتب را فوراً و به‌طور کتبی به وزارت کار اطلاع دهند.

۸- کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار در کارگاه: برای جلب مشارکت کارگران و نظارت بر حسن اجرای مقررات حفاظتی و بهداشتی در محیط کار و پیشگیری از حوادث و بیماری‌ها، در کارگاه‌هایی که وزارت کار و وزارت بهداشت برابر آین نامه مربوط ضروری تشخیص دهنده، کمیته‌ای به نام کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار تشکیل خواهد شد. برابر آین نامه مربوط، کمیته حفاظت فنی در کارگاه‌هایی که دست کم دارای ۲۵ نفر کارگر هستند (یا در صورت اقتضا در کارگاه‌هایی با کارگران کمتر)، کارفرما مکلف است کمیته حفاظت کارگاه را با عضویت افراد زیر تشکیل دهد:

الف - کارفرما یا نماینده او

ب - مدیر فنی کارگاه

پ - سریرست یا متخصص حفاظت فنی

ت - پژوهش کارگاه

ث - یکی از سراسنادکاران

ج - نماینده کارگران در شورای کارگاه

وظایف کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار برابر آین نامه و مقررات مربوط: مهم‌ترین وظایف این کمیته چنین است:

الف - بازرسی دقیق و مستمر از کلیه قسمت‌های مختلف کارگاه و ارائه پیشنهادات لازم به کارفرما برای ایجاد محیطی مطمئن و سالم در کارگاه و پیشگیری از وقوع حوادث و خطرهای احتمالی.

ب - تعیین خط مشی حفاظت فنی کارگاه

پ - تعلیم و آشنا ساختن کارگران به رعایت مقررات و دستورات حفاظتی و ایجاد روح

- همکاری در امر حفاظت و بهداشت کار در کارگاه
- ت - شریک مساعی با بازرسان کار در اجرای دقیق و کامل آین نامه ها و دستورالعمل های مربوط به حفاظت و بهداشت کار
- ث - تهیه و تنظیم آمار حوادث ناشی از کار و تجربه تحلیل آنها و اتخاذ تدابیر لازم به منظور جلوگیری از وقوع حوادث در موارد مشابه
- ج - تهیه دستورالعمل های لازم برای کار مطمئن و سالم با دستگاه ها و ماشین های مربوط
- چ - تشویق کارگران و کسانی که در کار حفاظت علاوه و جدیت به خرج می دهند و تنبیه کسانی که در این زمینه قصور و سهل انگاری می کنند.
- ح - تدوین نظمات داخلی حفاظتی و بهداشتی در کارگاه و نظارت بر اجرای آنها.

بازرسی کار

- الف - کلیات :** برای اجرای صحیح قانون و مقررات کار و ضوابط حفاظت فنی، اداره کل بازرسی کار در وزارت کار با وظایف زیر تشکیل می شود :
- الف - نظارت بر اجرای مقررات در زمینه شرایط کار به ویژه مقررات حمایتی مربوط به کارهای سخت و زیان آور و خطرناک، مدت کار، مزد، برنامه کارگر، اشتغال زنان و نوجوانان.
- ب - نظارت بر اجرای صحیح مقررات کار و آین نامه ها و دستورالعمل های مربوط به حفاظت فنی.
- پ - آموزش مسائل مربوط به حفاظت فنی و راهنمایی کارگران، کارفرمایان و کلیه افرادی که در معرض صدمات و ضایعات ناشی از حوادث کار و خطرات ناشی از آن قرار دارند.
- ت - بررسی و تحقیق پیرامون اشکالات ناشی از اجرای مقررات حفاظت فنی و تهیه پیشنهادهای لازم برای اصلاح میزان ها و دستورالعمل های مربوطه به موارد مذکور، مناسب با تحولات و پیشرفت های تکنولوژی.
- ث - رسیدگی به حوادث ناشی از کار در کارگاه های مشمول و تجزیه و تحلیل عمومی و آماری این گونه موارد به منظور پیشگیری از حوادث.
- در زمینه بهداشت کار، وظیفه بازرسی به عهده کارشناس بهداشت است. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مسئولیت برنامه ریزی کنترل و ارزشیابی و بازرسی در امور مربوط به بهداشت کار و درمان کارگری را به عهده دارد (ماده ۹۶).

ب— مهم ترین و ظاییف و اختیارات بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه‌ای:

۱— نمونه برداری از موادی که کارگران در کارگاهها با آن‌ها سروکار دارند. بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه‌ای حق دارند به منظور اطلاع از ترکیبات موادی که کارگران با آن‌ها در تماس هستند و یا در انجام کار مورد استفاده قرار می‌گیرند، به اندازه‌ای که برای آزمایش لازم است، در مقابل رسید، نمونه بگیرند و به رئیس مستقیم خود تسلیم کنند.

۲— تشخیص احتمال وقوع حادثه یا بروز خطر در کارگاه‌ها همانطور که اشاره شد. هرگاه در جریان بازرسی، بازرس کار و یا کارشناس بهداشت حرفه‌ای احتمال وقوع حادثه یا بروز خطری را در کارگاه بدنهند، مکلفند مراتب را فوراً و کتابی به کارفرما یا نماینده او و نیز به رئیس مستقیم خود اطلاع دهنند که شرح آن گذشت.

۳— ورود به کارگاه بدون اطلاع قبلی به کارفرما — بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار در حدود اختیارات خویش حق ورود به کارگاه بدون اطلاع قبلی را دارند. آن‌ها می‌توانند در هر موقع از شباهنروز به مؤسسات مشمول قانون کار وارد شده و به بازرسی بردازنند. آن‌ها همچنین اختیار دارند به دفاتر و مدارک مربوطه در هر واحد مراجعه و در صورت لزوم از تمام یا بخشی از آن‌ها رونوشت تهیه کنند.

۴— کلیه بازرسان کار و بهداشت حرفه‌ای دارای کارت ویژه‌ای هستند. آن‌ها وظیفه دارند هنگام بازرسی کارت خود را همراه داشته و در صورت درخواست مقامات رسمی یا کارفرما آن را ارائه کنند (ماده ۱۰۰ قانون کار).

۵— گزارش بازرسان کار و کارشناسان بهداشت حرفه‌ای در حدود و ظاییف و اختیارات قانونی آن‌ها در حکم گزارش ضابطین دادگستری است. این اعتبار و رسمیت، ارزش قانونی بسیار مهمی برای گزارش بازرسان کار و بهداشت حرفه‌ای فراهم ساخته است (ماده ۱۰۱).

۶— بازرس کار و کارشناس بهداشت کار نمی‌توانند در تصمیم‌گیری مراجعت حل اختلاف نسبت به پرونده‌هایی که قبلاً به عنوان بازرس کار در مورد آن‌ها اظهارنظر کرده‌اند شرکت کنند. این امر مانع این نیست که آن‌ها به عنوان مطلع و کارشناس در جلسات حل اختلاف دعوت شوند.

۷— برای پیشگیری از بی‌آمدی‌های نامناسب، برابر ماده ۱۰۲ بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار نمی‌توانند در کارگاهی اقدام به بازرسی کنند که خود یا یکی از بستگان نسبی آن‌ها تا طبقه سوم و یا یکی از اقربیای درجه اول آن‌ها مستقیماً در آن ذی نفع هستند.

۸— هرگاه کارفرما و یا افراد دیگری مانع ورود بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار به کارگاه‌های مشمول این قانون شوند و از انجام وظایف آن‌ها جلوگیری کنند، یا از دادن اطلاعات و

مدارک لازم به آنان خودداری کنند، بر حسب مورد به مجازات‌هایی که در این قانون پیش‌بینی شده محکوم خواهند شد (ماده ۱۰۴ قانون کار).

۹- بازرسان کار و کارشناسان بهداشت کار به منزله افراد امین و مورد اعتماد در روابط کارگر و کارفرما و اجرای وظایف قانونی خویش محسوب می‌شوند. آن‌ها حق ندارند در هیچ موردی حتی پس از برکناری از خدمت دولت، اسرار و اطلاعاتی را که به مقتضای شغل خود به دست آورده‌اند و یا نام اشخاصی را که به آنان اطلاعاتی داده یا موارد تخلف را گوشتزد کرده‌اند، فاش سازند. تخلف از این تکلیف مجازات دارد.

پرسش و تمرين

- ۱- چرا بازرسی از کارگاه‌ها امری ضروری است؟
- ۲- چند مورد از مهم‌ترین وظایف بازرسان کار را نام ببرید.
- ۳- آیا می‌دانید علاوه بر وظایف اختصاصی (مسایل مربوط به حفاظت فنی و ایمنی) بازرسان کار وظیفه دارند بر اجرای صحیح قانون کار در کارگاه‌ها نظارت کنند؟ به نظر شما دلیل این کار چیست؟

فصل هفتم

هدف‌های رفتاری: از فراگیر انتظار می‌رود که در پایان این فصل بتواند:

- ۱- کارآموز را تعریف کند.
- ۲- قرارداد کارآموزی را شرح دهد.
- ۳- اشتغال را بیان کند.
- ۴- اشتغال اتباع بیگانه را شرح دهد.

آموزش و اشتغال

کارآموزی

امروزه کارآموزی یکی از مهم‌ترین مسایل کار و صنعت است. نیاز به کارآموزی و بازآموزی و بروز آوردن دانش و حرفه و تخصص به حدی است که در همه کشورهای جهان خواه در کشورهای در حال توسعه و خواه در کشورهای صنعتی توجه روزافزونی نسبت به آن اعمال می‌شود. کارآموزی و بازآموزی در مراحل مختلف کار اعم از مرحله آغاز و در جریان کار ضروری است و سبب ایجاد ثبات شغلی می‌شود. آشنایی کارگر با مشخصات فنی ماشین‌های جدید و چگونگی کار با آن‌ها سبب افزایش کمی و کیفی تولید و کاهش ضایعات و صرفه‌جویی در وقت و جلوگیری از بروز حوادث ناشی از کار می‌شود. از سوی دیگر سرعت تحول و دگرگونی علم و صنعت، ساخت ماشین‌ها و دستگاه‌های جدید و بسیار پیشرفته صنعتی بهتری است که کار با آن‌ها جز از طریق کسب آموزش‌های فنی و تخصصی امکان‌پذیر نیست. به عبارت دیگر، فراگیری آموزش و مهارت فنی و بازآموزی در زمینه‌های گوناگون فنی و تخصصی در کلیه سطوح شغلی، بخش جدایی ناپذیر صنعت پیشرفته جهان امروز است. به همین دلیل است که برخی از کشورها اعتبارات هنگفتی به این منظور اختصاص می‌دهند و این کار را نوعی سرمایه‌گذاری می‌دانند که بازده مطلوب آن به زودی آشکار می‌شود. در قانون کار ایران، برای ایجاد و گسترش مراکز کارآموزی در سطوح مختلف مهارت، راه‌های

زیر پیش‌بینی شده است:

- ۱- با توجه به استقرار صنایع در نقاط مختلف کشور و بر حسب نیاز، برابر ماده ۱۰۸ قانون

کار، وزارت کار مکلف شده است به ایجاد و توسعه مراکز کارآموزی در سطوح مختلف مهارت، به ترتیب زیر اقدام کند :

- الف - مراکز کارآموزی پایه برای آموزش کارگران و کارجویان غیرماهر
- ب - مراکز کارآموزی تکمیل مهارت و تخصص های موردنی برای بازآموزی، ارتقای مهارت و تعلیم تخصص های پیشرفته به کارگران و کارجویان نیمه ماهر، ماهر و مریبان آموزش حرفه ای
- پ - مراکز کارآموزی خاص معلولین و جانبازان با همکاری وزارت خانه ها و سازمان های ذی ربط (مانند وزارت بهداشت و درمان، بنیاد شهید، بنیاد جانبازان و...).
سازمان ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت نیز برای تأمین نیازهای خود در زمینه مسایل فنی و تخصصی برابر مقررات و ضوابط خاص قانونی مصوب مجاز به تأسیس و اداره مراکز کارآموزی هستند.

- ت - مراکز تربیت مریب برای آموزش مریبان مراکز کارآموزی
- ۲ - واحد های صنعتی، تولیدی، و خدماتی به منظور مشارکت در امر آموزش کارگاهی و نیمه ماهر مورد نیاز خویش مکلفند نسبت به ایجاد مراکز کارآموزی جوار کارگاه، یا بین کارگاهی، همکاری های لازم را با وزارت کار و امور اجتماعی به عمل آورند. در قانون کارآموزی مصوب سال ۱۳۴۹ و دیگر مقررات مربوط، چگونگی تشکیل و اداره این گونه مراکز پیش بینی شده است.
- ۳ - علاوه بر آنچه که گذشت، در ماده ۱۱۱ قانون کار مقرر شده که اشخاص حقیقی و یا حقوقی نیز به منظور آموزش صنعت یا حرفه معین با اجازه وزارت کار، مجاز به تأسیس و اداره آموزشگاه های فنی و حرفه ای آزاد هستند. به طوری که ملاحظه می شود، وزارت کار و امور اجتماعی با توجه به وظایف قانونی و تخصصی خود مسئولیت های مهمی در زمینه کارآموزی دارد. برای انجام بهتر این وظایف، سازمان آموزش فنی و حرفه ای، وابسته به وزارت کار تأسیس شده است. این سازمان در سراسر کشور دارای مراکز آموزشی است.

- اول - کارآموز کیست؟ از نظر قانون کار (ماده ۱۱۲) کارآموز به افراد ذیل گفته می شود :
- الف - کسانی که فقط برای فراگرفتن حرفه خاص، بازآموزی یا ارتقای مهارت برای مدت معین در مراکز کارآموزی و یا آموزشگاه های آزاد آموزش می بینند.
 - ب - افرادی که به موجب قرارداد کارآموزی به منظور فراگرفتن حرفه ای خاص، برای مدت معینی که بیش از سه سال نباشد، در کارگاهی معین به کارآموزی توأم با کار اشتغال دارند، مشروط بر اینکه سن آنها از ۱۵ سال کمتر و از ۱۸ سال بیشتر نباشد. در واقع کارآموز به معنای اخص که مشمول قانون کار است شامل افرادی است که در این بند به آنها اشاره شده است چرا که طبق تبصره

این ماده کارآموزان بند الف ممکن است کارگرانی باشند که مطابق توافق کتبی منعقده با کارفرما به مرکز کارآموزی معرفی می‌شوند و یا داوطلبانی باشند که شاغل نیستند و رأساً به مرکز کارآموزی مراجعه می‌نمایند. بنابراین می‌توان گفت کارآموز کسی است که :

– سن او کمتر از ۱۵ سال و بیشتر از ۱۸ سال نباشد.

– هدف از کارآموزی، فرآگرفتن حرفه‌ای خاص، بازآموزی یا ارتقای مهارت باشد.

– از نظر قانونی باید بین کارگر و کارفرما، قرارداد کارآموزی تنظیم شده باشد.

– مدت قرارداد کارآموزی باید معین و روشن باشد و حداقل مدت آن ۳ سال است.

– محل آموزش ممکن است کارگاهی معین یا کلاس‌های مخصوص باشد (جزئیات کار در مواد ۱۱۲ تا ۱۱۶ قانون کار آمده است).

دوم – قرارداد کارآموزی: قرارداد کارآموزی بین کارآموز و کارفرما برای طرفین، حقوق و تکالیفی ایجاد می‌کند که در صورت تخلف هریک از طرفین قرارداد، طرف زیان دیده می‌تواند به استناد مواد قرارداد به مراجع حل اختلاف مذکور در قانون کار مراجعه کرده و تقاضای جبران خسارت کند. به دلیل اهمیت قرارداد کارآموزی و آثار حقوقی و اقتصادی آن مهم‌ترین نکاتی را که باید در قرارداد گنجانیده شود، یادآور می‌شویم :

الف – مشخصات دقیق طرفین قرارداد و نشانی محل اقامت آنان

ب – تعهدات طرفین

پ – سن کارآموز

ت – مزد کارآموز

ث – محل کارآموزی

ج – حرفه یا شغلی که طبق استانداردهای معین تعلیم داده خواهد شد

چ – شرایط فسخ قرارداد

ح – هر نوع شرط دیگری که طرفین در حدود مقررات قانونی ذکر آن را در قرارداد لازم بدانند.

اشتغال

مسئله اشتغال یکی از مهم‌ترین مسائل جهان معاصر است و با توجه به روند افزایش رشد جمعیت در کشورهای مختلف از جمله کشور ما، تأمین اشتغال و ایجاد شغل برای همه افراد جویای کار بویژه جوانان، از سنگین‌ترین و دشوارترین وظایف دولتها در همه کشورها است. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران حق اشتغال و انتخاب شغل را از حقوق اساسی افراد کشور به شمار آورده و

دولت مکلف شده برای همه افراد امکان استغفال به کار را فراهم سازد.^۱ فراهم ساختن زمینه و موجبات استغفال و تدارک کار برای همه به عوامل متعدد اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی بستگی کامل دارد. تجهیز و تدارک این عوامل و ایجاد زمینه‌های مناسب برای دسترسی به این اهداف از وظایف اصلی و اساسی دولت‌ها است. زیرا علاوه بر برنامه‌ریزی دقیق و تعیین راه کارها و اولویت‌ها، چگونگی تهیه سرمایه لازم از منابع داخلی و خارجی، از وظایف و اختیارات دولت است.

در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی هر کشور، اجرای این امر خطیر بین سازمان‌های دولتی و بخش خصوصی تقسیم می‌شود. وزارت کار می‌تواند از راه گسترش آموزش حرفه‌ای و بالا بردن سطح دانش فنی کارگران با توجه به نیازهای کشور و انجام خدمات استغفال و راهنمایی‌های شغلی، تأسیس و تجهیز کاریابی‌ها نقش و سهم ارزشمندی در این کار داشته باشد. در اجرای برنامه‌های استغفال و ایجاد کار برای همه افراد آماده به کار، منظور از همکاری وزارت کار با دیگر سازمان‌ها دسترسی به اهداف زیر است:

– فراهم ساختن موجبات استغفال برای همه افراد آماده به کار و جویندگان کار

– امکاناتی که جویندگان کار بتوانند شغل موردنظر خود را که مناسب با تخصص، مهارت و استعداد آن‌ها باشد، آزادانه انتخاب کنند.

– ایجاد تسهیلات برای تطبیق وضعیت بیکاران با مشاغل خالی از راه نقل و انتقالات کارگری از حرفه‌ای به حرفه دیگر و از منطقه‌ای به منطقه دیگر.

– ایجاد و اداره خدمات کاریابی رایگان در سراسر کشور همراه با راهنمایی‌های شغلی.

– گردآوری آمار و انجام مطالعات و بررسی‌های تحلیلی درباره چگونگی توزیع نیروی کار در زمان حاضر و آینده استغفال و انتشار اطلاعات لازم در زمینه بازار کار و گذاشتן این اطلاعات در اختیار کارفرمایان و جویندگان کار.

فراهم ساختن امکانات استغفال گروه‌های خاص (مانند معلولان)؛ با توجه به آنچه گذشت در ماده ۱۱۹ قانون کار آمده، وزارت کار موظف است نسبت به ایجاد مراکز خدمات استغفال در سراسر کشور اقدام کند. مراکز مذکور موظف هستند تا ضمن شناسایی زمینه‌های ایجاد کار و برنامه‌ریزی برای فرصت‌های استغفال نسبت به ثبت‌نام و معرفی بیکاران به مراکز کارآموزی و در صورت نیاز به مراکز آموزش‌ها اقدام نمایند و یا آنان را به واحدهای تولیدی، صنعتی و کشاورزی و خدماتی معرفی کنند.

۱- اصل ۲۸- هر کسی حق دارد شغلی را که بدان مایل است و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست برگزیند. دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد امکان استغفال به کار و شرایط مساوی را برای احراز مشاغل ایجاد کند.

اشتغال اتباع بیگانه

امروزه در خیلی از کشورها، کارگران بسیاری از اتباع کشورهای دیگر کار می‌کنند. دلایل و انگیزه این کار متفاوت است. مهم‌ترین دلایل این کار را باید در نیاز کشورهای صنعتی به نیروی کار فعال و ارزان قیمت برای کار در صنایع آن‌ها دانست. این کشورها به علل گوناگون مانند گسترش دامنه فعالیت‌های صنعتی و تولیدی به نیروی کار بیشتری نیاز دارند. کشورهای صنعتی نیازهای خود را بیشتر از نیروی کار اضافی در کشورهای درحال رشد انتخاب می‌کنند. اما در کشورهای درحال رشد به دلایل گوناگون مانند مشکلات اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و نبود برنامه‌ریزی مناسب پیکاری، افزایش بی‌رویه جمعیت و ... نیروی کار اضافی دارند. از سوی دیگر این کشورها برای رفع نیازهای فنی و تخصصی خود در زمینه طرح و اجرای برنامه‌های توسعه صنعتی و اقتصادی و عمرانی و بازسازی، کارشناسان لازم را از کشورهای صنعتی پیشرفته استخدام می‌کنند. برابر قانون کار ایران، اشتغال بیگانگان با شرایط زیر امکان‌پذیر است:

۱- تبعه بیگانه دارای روادید ورود به ایران با حق کار مشخص باشد.

۲- اخذ پروانه کار برابر قوانین و آئین‌نامه‌های مربوط.

گروه خاصی از اتباع بیگانه به شرح زیر مشمول مقررات بالا نیستند و برابر ضوابط خاص اجازه اشتغال به وظایف مربوط به خویش را دارند مانند مأمورین سیاسی و کنسولی و یا کارکنان و کارشناسان سازمان ملل متحد و سازمان‌های وابسته به آن‌ها و خبرنگاران خبرگزاری‌ها و مطبوعات خارجی به شرط معامله متقابل...

برابر قانون کار، وزارت کار بر رعایت شرایط زیر نسبت به صدور پروانه کار اقدام خواهد کرد.

الف - برابر اطلاعات موجود در وزارت کار، در میان اتباع ایرانی آمده به کار، افرادی دارای تحصیلات و تخصص‌های مشابه وجود نداشته باشد.

ب - تبعه بیگانه دارای اطلاعات و تخصص کافی برای اشتغال به کار موردنظر باشد.

پ - از تخصص تبعه بیگانه برای آموزش و جایگزینی بعدی افراد ایرانی استفاده شود.

کارفرمایانی که اتباع بیگانه را بدون رعایت ضوابط قانونی به کار بگمارند و مراتب را به وزارت کار اعلام نکنند، خاطر محسوب شده و به مجازات حبس از ۹۱ تا ۱۸۰ روز محکوم خواهند شد (ماده ۱۸۱ قانون کار).

کار و آموزش و تأثیر متقابل آن‌ها بر یکدیگر

نکته‌ای که بیان آن با وجود کمی فرصت درخور توجه بسیار است، رابطه کار و آموزش است.

پیشرفت علوم و تکنولوژی در همه زمینه‌های صنعتی و اجتماعی و فرهنگی در چند دهه اخیر در کشورهای پیشرفته صنعتی مسایل مربوط به کار را به کلی متحول ساخته است. یکی از مهم‌ترین شاخص‌های این تحول، نیاز به آموزش مداوم و مستمر همراه و هماهنگ با پیشرفت‌ها و تحولات علمی و صنعتی است. تحقق این امر مستلزم برنامه‌ریزی دقیق و سرمایه‌گذاری مناسب است. این سرمایه‌گذاری بسیار سودآور و خلاق است و امروزه از اساسی‌ترین وظایف دولت‌ها در همه کشورها محسوب می‌شود.

افرادی که نتوانند با گذراندن دوره‌های آموزشی در زمینه‌های نوین خود را با فن‌آوری‌های نو و پیچیده انطباق دهند، چه بسا کار خود را از دست بدهند یا برای پیدا کردن کار مناسب با دشواری بیشتر دست به گریبان شوند. این مشکلی است که کارگران ساده و حتی متخصصین با آن روبرو می‌شووند. اصل تخصصی شدن کارها و نیز اصل تقسیم کار در سطح مالی و بین‌المللی به جهانی شدن کار و ابعاد بین‌المللی استغالت افزوده است. در جهان امروز اعزام و صدور متخصصین در رشته‌های صنعتی، علمی و آموزشی و عمرانی به کشورهای دیگر به یکی از منابع مهم درآمد و عوامل سلطه کشورهای صنعتی و پیشرفته بدل شده است. به علاوه موضوع از جنبه‌های مختلف اقتصادی و سیاسی و اجتماعی قابل تأمل و اندیشه است.

پرسش و تمرين

- ۱- در قانون کار برای ایجاد و گسترش مراکز کارآموزی در سطوح مختلف مهارت چه راه‌هایی پیش‌بینی شده است؟
- ۲- در بحث استغال منظور از همکاری وزارت کار با دیگر سازمان‌ها، چه اهدافی را دنبال می‌کند؟
- ۳- تأثیر متقابل کار و آموزش با یکدیگر را توضیح دهید.
- ۴- برابر قانون کار ایران، استغال یگانگان با چه شرایطی امکان‌پذیر است؟ آن شرایط را بیان کنید.